

Kecskeméti Munkaügyi Bíróság

6000 Kecskemét

Rákóczi út 17-19.

3.M.531/2000/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Kecskeméti Munkaügyi Bíróság dr. Topánka Erika szakszervezeti képviselő /Független Rendőr Szakszervezet 1388 Budapest, Pf.: 52./ által képviselt **H.L. felperesnek a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság /6000 Kecskemét, Batthyány u. 14. szám alatti székhelyű/ alperes ellen *illetménykülönbözet megfizetése iránt indított perében*** meghozta a következő

KÖZBENSŐ ÍTÉLETET

A bíróság megállapítja, hogy a felperest megilleti az eredeti beosztása szerinti illetménye és a megbízással ellátott beosztás szerinti illetménye közötti különbséget.

A közbenső ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Bács-Kiskun Megyei Bírósághoz, melyet a Kecskeméti Munkaügyi Bíróságnál kell írásban – 3 példányban – benyújtani.

A felek a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelmükben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik. A II. fokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozik, ha a teljesítési határidővel kapcsolatos vagy ha csak az ítélet indokolása ellen irányul. Ezekben az esetekben a fellebbező fél a fellebbezésben tárgyalás tartását kérheti.

INDOKOLÁS:

A bíróság felperes keresete, perbeli előadása, az alperes perbeli előadása, valamint a csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes a K-i Rendőrkapitányság hivatásos állományában teljesít szolgálatot. A K-i Rendőrkapitányság vezetője 1998. július 1-én kelt 303-57-56/1998. számú parancsával a felperest a Közrendvédelmi és Közlekedésrendészeti Osztály Sz-i Rendőrőrs járőrét – eredeti beosztása ellátása alóli mentesítésével egyidejűleg – megbízta ügyeletesi feladatok ellátásával.

Ugyanezen parancsban megállapította a felperes besorolását és egyben megszüntette a felperes gépjárművezetői, valamint délutáni és éjszakai pótlékra való jogosultságát.

Alperes 1999. február 5-én kelt 303/176-1999. számú személyzeti parancsával megállapította felperes illetményét 1999. január 1-jei hatállyal, az illetményalap emelkedésére tekintettel. Ezt követően alperes 1999. június 30-án kelt 303-57-33/1999. számú személyzeti parancsával 1999. július 1-jei hatállyal megszüntette a felperes ügyeletesi megbízását, megállapította, hogy a felperes beosztása járőr. A megbízás megszüntetésével egyidejűleg ismételten besorolta a felperest, ismételten megállapította részére a gépjárművezetői, délutáni és éjszakai pótlékra való jogosultságát.

Az alperes 1999. október 27-én kelt 303-57-66/1999. számú személyzeti parancsával 1999. november 1-jei hatállyal ismételten megbízta a felperest az ügyeletesi feladatok ellátásával. Ismét megállapította a felperes besorolását és ismételten megszüntette gépjárművezetői, illetve délutáni és éjszakai pótlékra való jogosultságát.

Az alperes 2000. január 15-én kelt 202/68-2000. számú személyzeti parancsával 2000. január 1-jei hatállyal megállapította az illetményalap változásra tekintettel a felperes illetményét.

A felperes 2000. április 7-én panasszal fordult az állományilletékes parancsnok felé, mivel a megbízás alapján ellátott ügyeletesi munkaköre alapján részére kifizetett illetménye nettó összegben 10-14 ezer forinttal kevesebb, mint a járőrként kapott illetménye.

A felperes panaszát a K-i Rendőrkapitányság vezetője megvizsgálta és 2000. május 9-én kelt 13/2000. számú határozatával elutasította.

A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2000. július 7-én kelt 68-2000. ált számú

határozatával a felperes panaszát elutasította.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a megbízással ellátott beosztás betöltésének időtartama alatti illetménykülönbözet megfizetésére. Keresetét arra alapította, hogy a Hszt. 50 § (3) bekezdése szerint a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény jár a megbízott személy részére, amennyiben eredeti beosztása alól mentesítették és ez a megbízással betöltött beosztás szerinti illetménye nem lehet kevesebb az eredeti beosztás illetményénél.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozott arra, hogy a felperes megbízásával egyidejűleg a megbízással betöltött beosztás szerinti illetményének megállapítására, valamint ennek folyósítására került sor. A felperes járőrbeosztásban jogosult volt gépjárművezetői, valamint délutáni és éjszakai pótlékra. Ezen pótlékok folyósítására a Hszt. 254. § (3) bekezdésében foglaltak hiánya miatt ügyeletesi beosztásban nem volt mód. Munkáltatói álláspont szerint a felperes illetménye nem csökkent, melyet a besorolások is igazolnak.

A Hszt. 50. § /3/ bekezdése szerint, ha a megbízott személyt az eredeti beosztás ellátásáról mentesítették, részére a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény jár, amely nem lehet kevesebb az eredeti illetményénél.

A Hszt. 99. § /1/ bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja havi illetményre jogosult. Az illetmény beosztási és rendfokozati illetményből, illetménykiegészítésből, valamint illetménypótlékokból áll.

A Hszt. 99. § /2/ bekezdés szerint a beosztási és a rendfokozati illetmény együttes összege képezi az alapilletményt.

A Hszt. 254. § /3/ bekezdése szerint a /2/ bekezdés szerinti pótlék a hivatásos állomány tagjának, a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtésének, illetve beosztás betöltésének idejére jár.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. tv. végrehajtásáról szóló 140/1996. /VIII.31./ Korm.sz. rendelet 28. § /2/ bekezdése szerint az illetménypótlék a hivatásos állomány tagjának a pótlékra jogosító szolgálati tevékenység tényleges kifejtésének, illetve a beosztás betöltésének idejére jár.

A bíróság a csatolt iratokból megállapította, hogy a felperes, amikor megbízásra került az ügyeletesi feladatok ellátásával, akkor megállapításra került a felperes besorolása és megállapításra került a beosztási illetménye. Megszüntetésre került a gépjárművezetői pótléka, a délutáni és éjszakai pótléka.

Amikor a felperes megbízását a K-i Rendőrkapitányság vezetője megszüntette és a felperes beosztása

ismételten járőr lett, újra besorolásra került és megállapításra került a beosztási illetménye. Ismételten megállapításra került az illetménypótlékra való jogosultsága.

A bíróság álláspontja szerint a 140/1996. /VIII.31./ Korm.sz. rendelet 28. § /2/ bekezdése és a Hszt. 254. § /3/ bekezdése alapján a felperes részére a gépjárművezetői, délutáni és éjszakai pótlékok csak a pótlékra jogosító szolgálati tevékenység tényleges kifejtésének, illetve beosztás betöltésének idejére voltak folyósíthatók.

A bíróság álláspontja szerint azonban, mivel a Hszt. 99. § /1/ bekezdése akként fogalmaz, hogy az illetmény magában foglalja a beosztási és rendfokozati illetményt, az illetménykiegészítést, valamint illetménypótlékot és csak a /2/ bekezdés határozza meg külön az alapilletmény fogalmát, beosztási és rendfokozati illetmény együttes összegeként, a Hszt. 50. § /3/ bekezdésének megfogalmazása szerint az eredeti beosztás ellátása alóli mentesítés esetében a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény nem lehet kevesebb az eredeti illetményénél, mindamellet, hogy a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény jár a felperes részére. Azonban a jogszabály olyan kitételt tartalmaz, hogy ez az illetmény nem lehet kevesebb az eredeti illetményénél, amely eredeti illetmény nyilvánvalóan magában foglalta a járőr beosztással együtt járó illetménypótlékokat is.

A bíróság álláspontja szerint az alperesnek, amikor a felperest az eredeti beosztása alól mentesíti és megbízza valamely beosztás ellátásával, a felperes részére megállapított illetménye nem lehet kevesebb az eredeti beosztás szerinti, a Hszt. 99. § /1/ bekezdése szerinti illetményénél.

Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a felperest megilleti az eredeti beosztása szerinti illetménye és a megbízással ellátott beosztás szerinti illetménye közötti különbség.

A Pp. 213. § /3/ bekezdése szerint, ha a keresettel érvényesített jog fennállása és a felperest ennek alapján megillető követelés összege /mennyisége/ tekintetében a vita elkülöníthető, a bíróság a jog fennállását ítélettel előzetesen is megállapíthatja /közbenső ítélet/. Ebben az esetben a tárgyalás a követelés összegére /mennyiségére/ vonatkozóan, csak a közbenső ítélet jogerőre emelkedése után folytatható.

Tekintettel arra, hogy a bíróság álláspontja szerint a perbeli esetben a keresettel érvényesített jog fennállása tekintetében a vita elkülöníthető volt, a bíróság közbenső ítélettel döntött a Pp. 213. § /3/ bekezdése értelmében arról, hogy a felperest az illetménykülönbség megilleti.

Kecskemét, 2001. február 20. napján

dr. Kastóczyki Marianna sk.

bíró, a tanács elnöke

Molnár Istvánné sk.

ülnök, a tanács tagja

Magos Andrásné sk.

ülnök, a tanács tagja

BÁCS-KISKUN MEGYEI BÍRÓSÁG

KECSKEMÉT

3.Mf.20.740/2001/3. szám

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság a dr. Topánka Erika szakszervezeti képviselő (Független Rendőr Szakszervezet Budapest, Pf. 52. szám) által képviselt **H.L. felperesnek a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság** Kecskemét, Batthyány u. 14. szám alatti székhelyű **alperes ellen illetménykülönbözet megfizetése iránt** indított perében a Kecskeméti Munkaügyi Bíróság 2001. február 20. napján kelt 3.M.531/2000/5. számú közbenső ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett

fellebbezés folytán megtartott tárgyaláson meghozta a következő

V É G Z É S T :

A megyei bíróság az első fokú bíróság közbenső ítéletét hatályon kívül helyei és az első fokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A megyei bíróság a másodfokú eljárási költséget a felperes javára 3.000 (Háromezer) forintban, az alperes részére pedig 1.000 (Egyezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes a K-i Rendőrkapitányság hivatásos állományában teljesített szolgálatot járőrként. A K-i Rendőrkapitányság vezetője 1998. július 1. napján kelt 303-57-56/1998. számú parancsával – az eredeti beosztása ellátása alóli mentesítésével egyidejűleg – ügyeletesi feladatok ellátásával bízta meg. Ugyanezen parancsban megállapította a felperes besorolását és egyben megszüntette a felperes gépjárművezetői, délutáni és éjszakai pótlékra való jogosultságát.

Az alperes 1999. június 30-án kelt 303-57-33/1999. számú személyzeti parancsával a felperes ügyeletesi megbízását 1999. július 1. napjával megszüntette és megállapította, hogy a felperes beosztása járőr. A megbízás megszüntetésével egyidejűleg ismételten besorolta a felperest és megállapította a gépjárművezetői, délutáni és éjszakai pótlékra való jogosultságát is.

Az alperes az 1999. október 27. napján kelt 303-57-66/1999. számú személyzeti parancsával 1999. november 1. napjával újból megbízta a felperest az ügyeletesi feladatok ellátásával, megállapítva besorolását és megszüntette a pótlékokra való jogosultságát.

A felperes kerestében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény, valamint az eredeti beosztás szerinti illetmény közötti különbözet megfizetésére. Előadta, hogy a megbízással betöltött beosztása alapján részére folyósított illetménye havi nettó 10.000 – 14.000 forinttal kevesebb az eredeti beosztása szerinti illetményénél.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első fokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy a felperest megilleti az eredeti beosztása szerinti illetménye és a megbízással ellátott beosztás szerinti illetménye közötti különbözet.

Az első fokú bíróság hivatkozott az irányadó jogszabályi rendelkezésekre, így a megbízott személyt az eredeti beosztás alóli mentesítés esetén megillető illetményre (Hszt. 50. § (3) bekezdés), melyek együttes értelmezésével arra következtetett, hogy az illetmény a beosztási és rendfokozati illetményen túlmenően az illetménykiegészítést és az illetménypótlékot is magában foglalja. Erre tekintettel, minthogy a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 50. § (3) bekezdésének megfogalmazása szerint az eredeti beosztás ellátása alóli mentesítés esetén a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény nem lehet kevesebb az eredeti illetményénél az első fokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az eredeti illetmény nyilvánvalóan magában foglalta a járőr beosztással együtt járó illetménypótlékot is.

Az első fokú bíróság ezért a keresettel érvényesített jog fennállásról közbenső ítélettel döntött.

Az első fokú bíróság közbenső ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatásával a felperes kereseti kérelmének elutasítását.

Hivatkozott arra, hogy az illetménykiegészítés, valamint az illetménypótlék nem elengedhetetlen része az illetménynek és csak jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén kerül megállapításra, amennyiben arra jogosulttá válik az állomány tagja.

Arra is hivatkozott, hogy a felperes részére megállapított beosztás szerinti illetmény nem csökkent, csak a tényleges tevékenységhez kötött pótlékok folyósítása szűnt meg a pótléokra jogosító tevékenység hiányában.

A fellebbezés annyiban alapos, hogy a per jelenlegi állásában a közbenső ítélet érdemben nem bírálható felül.

A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a felperes a marasztalás összegszerűségére nézve határozott kereseti kérelmet nem terjesztett elő, csak arra hivatkozott, hogy havi illetménye nettó 10.000 – 14.000 forinttal csökkent, így a rendelkezésre álló adatok alapján megalapozott döntés nem hozható.

A felperes módosított kereseti kérelmében az 1998. július 1. napjától 1999. július 1. napjáig terjedő 12 hónapra, majd az 1999. november 1. napjától 2000. november 1. napjáig terjedő 12 hónapra érvényesítette illetménykülönbözet megfizetése iránti igényét annak összegszerűsége megjelölése nélkül.

A felperes első fokú eljárásban érvényesített keresete a különbözet számítására és az összegére nézve határozott kereseti kérelmet nem tartalmazott.

A másodfokú eljárás során 2001. május 8. napján megtartott tárgyaláson beosztási, rendfokozati és illetménypótlék iránti igényét kérdésre megjelölte. Azonban az 1998. évre beosztási illetményét csak hozzávetőleg tudta meghatározni, míg a pótlékok tekintetében úgy nyilatkozott, hogy a vitatott években a pótlékok összecszerúségét a teljesített órák pontos ismeretének hiányában csak körülbelül, havi 80 órával számítottan tudja megjelölni.

A megyei bíróság megítélése szerint az így előterjesztett kereseti kérelem az adott időszakokra nézve megállapításra irányult, azonban a megállapítás iránti kereset Pp. 123. §-ában meghatározott feltételei hiányoztak, mert a felperes ténylegesen marasztalást kért.

A Pp. 123. §-a értelmében, ha a kereseti kérelem számadási kötelezettség megállapítására irányul, a felperes ezzel együtt kérheti az általa előterjesztett számadás helyességének megállapítását. Megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges és a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának a hiányában vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

A felperes illetménykülönbözet megfizetésére, azaz az alperes marasztalására tartott igényt anélkül, hogy az illetménykülönbözet összecszerúségét megjelölte volna, csupán arra hivatkozott, hogy nettó jövedelme a vitatott időszakban csökkent.

A keresetlevél elengedhetetlen kelléke a Pp. 121. § (1) bekezdés e./ pontja értelmében a bíróság döntésére irányuló határozott kérelem (kereseti kérelem), melynek része marasztalásra irányuló kereseti kérelem esetén az összecszerúség megjelölése is.

A megyei bíróság eltérő álláspontja szerint a jogalapi döntésnek nem csupán a jogszabályi rendelkezések értelmezését követő elvi megállapításra kell kiterjednie, hanem az adott esetben a jogalap kérdésének tisztázásához szükséges annak megállapítása is, hogy a felperes esetében valóban különbözet mutatkozik-e az eredeti illetménye és a megbízással ellátott beosztás alapján folyósított illetménye között. A jogalapi döntésnél tehát azt is el kell bírálni, hogy pontos, számszakilag levezett és ellenőrzött adatokkal kimutatható-e a különbözet.

Tekintettel arra, hogy az első fokú bíróság a határozott kereseti kérelem megfelelő tisztázása nélkül hozta meg közbenső ítéletét, az első fokú eljárás lényeges szabályait sértette meg, mely miatt szükséges a tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése. Ezért a megyei bíróság az első fokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az első fokú bíróságnak a megismételt eljárás során mindenképp elő kell hívnia a felperest a megfelelő figyelmeztetéssel, határozott, számszaki levezetést tartalmazó kereseti kérelmének előterjesztésére. Ennek során annak kimunkálására, hogy a felperes havonta milyen összegű bruttó illetményben részesült az

eredeti beosztásában pótlékokkal növelten, illetőleg részére havonta milyen összegű bruttó illetményt folyósítottak a megbízás időszakában.

Tekintettel arra, hogy a felperes a másodfokú eljárás során sem igazolta az alapilletmény és illetménypótlékok tekintetében előadását, arra is figyelmeztetnie kell az első fokú bíróságnak a felperest, hogy tényállításait a Pp. 164. § (1) bekezdésének megfelelően bizonyítania kell.

Az első fokú bíróság a pontos, határozott kereseti kérelem és ellenkérelem keretei között lefolytatott bizonyításai eljárást követően a különbözet összegszerűségét tisztázva dönthet megalapozottan a keresettel érvényesített jog fennállásáról.

A megyei bíróság a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján a felek másodfokú eljárásban felmerült költségét csupán megállapította, arról az első fokú bíróságnak kell határoznia.

Kecskemét, 2001. május 8. napján

dr. Gálné dr. Galgóczi Mária sk.

a tanács elnöke

dr. Czinege Gyöngyvér sk.

előadó bíró

dr. Balogh Zoltán sk.

megyei bíró

Kecskeméti Munkaügyi Bíróság

6000 Kecskemét

Rákóczi út 17-19.

3.M.531/2000/13.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Kecskeméti Munkaügyi Bíróság Dr. Topánka Erika szakszervezeti képviselő (Független Rendőr Szakszervezet 1388 Budapest, Pf.: 52.) által képviselt ***H.L. – I. rendű, S. J. – II. rendű és K.A. – III. rendű felpereseknek a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság*** (6000. Kecskemét, Batthyány u. 14. szám alatti székhelyű) ***alperes ellen illetménykülönbözlet megfizetése iránt*** indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg

I. rendű felperesnek

bruttó 80.130,- Ft-ot (azaz Nyolcvanezer-százharminc forintot),

II. rendű felperesnek

bruttó 104.275,- Ft-ot (azaz Egyszáznégyezer-kettőszázhetvenöt forintot),

III. rendű felperesnek

bruttó 115.800,- Ft-ot (azaz Egyszáztizenötezer-nyolcszáz forintot),

ezen összegeknek 2000. május 15-től 2001. december 31-ig évi 20 %, 2002. január 1-től a kifizetésig az évi költségvetési törvényben meghatározott mértékű kamatát.

A le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Bács-Kiskun Megyei Bírósághoz, melyet a Kecskeméti Munkaügyi Bíróságnál kell írásban, 3 példányban benyújtani.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmükben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik. A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, ha csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel kapcsolatos, ha csak az ítélet indoklása ellen irányul. Ezekben az esetekben a fellebbező fél a fellebbezésében tárgyalás tartását kérheti.

INDOKOLÁS:

A bíróság a felperesek keresetlevele, személyes előadásuk, az alperes perbeli előadása, a Kecskeméti Munkaügyi Bíróság M.532/2000. és M. 533/2000. számú iratai, valamint a per egyéb adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felpereseket a K-i Rendőrkapitányság vezetője 1998. július 1-i hatállyal az Sz-i Rendőrőrs ügyeletesi feladatainak ellátásával bízta meg eredeti beosztás alóli mentesítéssel. A megbízás megszüntetésére 1999. július 1-i hatállyal került sor.

Második alkalommal a felperesek 1999. október 27-épn kelt parancsban ismételten megbízásra kerültek 1999. november 1-i hatállyal ügyeletesi feladatok ellátásával, szintén eredeti beosztás ellátása alóli mentesítéssel.

Valamennyi felperes vonatkozásában a 2000. október 17-én kelt állományparancsok a megbízást megszüntették.

A felperesek pontosított keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest I. rendű felperes részére bruttó 80.130,- Ft, II. rendű felperes részére bruttó 104.275,- Ft, III. rendű felperes részére bruttó 115.800,- Ft elmaradt illetménykülönbözet megfizetésére az ezen összegek után 2000. május 15-től 2002. december 31-ig évi 20 %-os, 2002. január 1-től az évi költségvetési törvényben meghatározott mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Keresetüket arra alapították, hogy a felperesek megbízásra kerültek eredeti beosztás alóli mentesítéssel ügyeletesi feladatok ellátásával. Felperesek illetménykülönbözet iránti igényüket 1999. december 1-től 2000. október 31-ig terjedő időszakra érvényesítették. Hivatkoztak arra, hogy a megbízás ideje alatt a felperesek illetménye csökkent.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozott arra, hogy a felperesek vonatkozásában a megbízással egyidejűleg a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény megállapításra és folyósításra is került, felperesek járőr beosztásban jogosultak voltak gépjárművezetői, délutáni és éjszakai pótlékokra, ezen pótlékok folyósítására azonban a Hszt. 254. § (3) bekezdésében foglaltak hiánya miatt ügyeletesi beosztásban nem volt mód. Hivatkozott arra, hogy felperesek illetménye nem csökkent, ezt az állományparancsokban rögzített besorolások is igazolják.

A kereset összezszerűségére akként nyilatkozott, hogy a felperesek vonatkozásában a megjelölt összegek számszakilag helyen kerültek meghatározásra, azonban a felperesek részére 1999. december 1-től 2000. október 31-ig a munkaszüneti napon teljesített szolgálatért az aznapi munkájukért járó juttatáson felül távolléti díj is kifizetésre került, így a felperesek vonatkozásában ezen távolléti díjjal csökkenteni kell az elmaradt illetménykülönbözet összezszerűségét, hiszen ez az összeg megtérült.

A Hszt. 50. § (3) bekezdése szerint a megbízott személyt az eredeti beosztás ellátása alól mentesítették, részére a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény jár, amely nem lehet kevesebb az eredeti illetményénél.

A Hszt. 99. § (1) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja havi illetményre jogosult. Az illetmény beosztási és rendfokozati illetményből, illetménykiegészítésből, valamint illetménypótlékokból áll.

A Hszt. 99. §. (2) bekezdése szerint a beosztási és rendfokozati illetmény együttes összege képezi az alapilletményt.

A bíróság megítélése szerint a Hszt. 50. § (3) bekezdése kifejezetten akként rendelkezik, hogy amennyiben a megbízott személyt az eredeti beosztás ellátása alól mentesítették, részére a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény nem lehet kevesebb az eredeti illetményénél. A Hszt. 99. § (1) bekezdése meghatározza az illetmény fogalmát, amely magában foglalja a beosztási és rendfokozati illetményt, az illetménykiegészítést, valamint az illetménypótlékokat.

A bíróság megítélése szerint a Hszt. 50. § (3) bekezdésének rendelkezése szerint a felpereseket megilleti az eredeti beosztás szerinti illetmény és a megbízással ellátott beosztás szerinti illetmény közötti különbség.

A számszakilag az alperes a felperesek által megjelölt összegszerűséget nem vitatta, így a bíróság kötelezte az alperest I. rendű felperes részére bruttó 80.130,- Ft, II. rendű felperes részére bruttó 104.275,- Ft és III. rendű felperes részére bruttó 115.800,- Ft illetménykülönbség megfizetésére.

A bíróság nem fogadta el az alperesi álláspontot, mely szerint ezen összegeket csökkenteni kell a felperesek részére a munkaszüneti napon teljesített szolgálatért megkapott távolléti díj összegével. A felperesek részére a távolléti díj a 20/1997-es BM rendelet 7/A. §-a alapján kifejezetten munkaszüneti napon teljesített szolgálatért és távolléti díj formájában került kifizetésre. A távolléti díj nem tartozik a Hszt. 99. § (1) bekezdésben meghatározott illetmény-összetevők közé, azt a felperesek részére külön jogcímen folyósította az alperes, így a bíróság megítélése szerint az levonásba a felperesek vonatkozásában nem helyezhető.

A bíróság 1999. december 1. és 2000. október 31-e közötti időszakra középarányos időponttól kötelezte az alperest a többször módosított Ptk. 301. § (1) bekezdése értelmében 2001. december 31-ig évi 20 %-os, míg 2002. január 1-től az évi költségvetési törvényben meghatározott mértékű kamat megfizetésére.

A peres felek egymással szemben perköltséget nem igényeltek, ezért a bíróságnak arról határoznia nem kellett.

Az illetékviselésre vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontján, 3. § (3) bekezdésén és az illetékekről szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 5. §-án alapul.

Kecskemét, 2002. július 10.

Dr. Kastóczki Marianna sk.

bíró, a tanács elnöke

Dr. Borbély Lajosné sk.

Magos Andrásné sk.

ülnökök, a tanács tagjai

BÁCS-KISKUN MEGYEI BÍRÓSÁG

KECSKEMÉT

3.Mf.21.555/2002/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság dr. Topánka Erika szakszervezeti képviselő (Független Rendőr Szakszervezet Budapest, Pf. 52.) által képviselt ***H.L. – I. r., S.J. – II. r. és K.A. – III. r. felpereseknek a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság*** Kecskemét, Batthyány utca 14. szám alatti székhelyű ***alperes ellen illetménykülönbözet megfizetése iránt*** indított perében a Kecskeméti Munkaügyi Bíróság 2002. július hó 10. napján kelt 3.M.531/2000/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyaláson meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A megyei bíróság az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A felperesek járőrként a K-i Rendőrkapitányság hivatásos állományában teljesítettek szolgálatot.

A K-i Rendőrkapitányság vezetője a felpereseket eredeti beosztás alóli mentesítéssel 1999. július 1-jei hatállyal az Sz-i Rendőrőrs ügyeleti feladatainak az ellátásával bízta meg. Az alperes a személyzeti parancsával 1999. július 1. napjával megszüntette a megbízást.

Az alperes 1999. november 1. napjával újból megbízta a felpereseket az ügyeletesi feladatok ellátásával, a személyzeti parancsban ismételten megállapításra került a felperesek besorolása és egyben a gépjárművezetői, délutáni és éjszakai pótlékra való jogosultságuk megszüntetése.

Az állományparancsnok 2000. október 17-én kelt parancsával szüntette meg a felperesek ügyeletesi megbízását és megállapította, hogy beosztásuk járőr.

A felperesek keresetükben kérték kötelezni az alperest, hogy 1999. december 1-jétől 2000. október 31-ig terjedő időszakra illetménykülönbözlet jogcímén az I.r. felperes részére bruttó 80.130 forintot, a II.r. felperes részére bruttó 104.275 forintot és a III.r. felperes részére bruttó 115.800 forintot, valamint ezen összegek után 2000. május 15-től 2001. december 31-ig évi 20 %-os, 2002. január 1-jétől az évi költségvetési törvényben meghatározott mértékű késedelmi kamatot fizessen meg.

A felperes álláspontja szerint az ügyeletesi feladatok ellátására vonatkozó megbízásuk ideje alatt illetményük jogszabálysértő módon csökkent.

Az alperes a kereset elutasítását kérve érdemi ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a felperesek illetménye nem csökkent, a felperesek a járőr beosztásban voltak csak jogosultak a gépjárművezetői, délutáni és éjszakai pótlékokra, melyek a pótlékokra jogosító tevékenység ügyeletesi beosztásban való tényleges teljesítése hiányában nem illetik meg őket. Az alperes utalt arra, hogy a megbízással egyidejűleg a megbízással betöltött beosztás szerinti illetmény megállapításra és folyósításra került a felperesek részére.

Az alperes a kereset összecszerúségét illetően annak számszakilag helyes meghatározását elfogadta, azonban álláspontja szerint a keresettel érintett időszakban a távolléti díj jogcímén kifizetésre került pénzüsszeggel csökkenteni kell az elmaradtnak állított illetménykülönbözetet, hiszen ezzel annak egy része megtérült.

Az első fokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I.r. felperesnek bruttó 80.130 forintot, a II.r. felperesnek bruttó 104.275 forintot és a III.r. felperesnek bruttó 115.800 forintot és ezen összegeknek 2002. május 15-től 2001. december 31-ig évi 20 százalék, 2002. január 1-jétől a kifizetésig az évi költségvetési törvényben meghatározott mértékű kamatot.

Az első fokú bíróság ítéletében kifejtette, hogy a Hszt. 50. § (3) bekezdése szerint a felpereseket megilleti az eredeti beosztásuk szerinti illetmény, s a megbízással ellátott beosztás szerinti illetmény különbözete. Utalt arra, hogy a Hszt. 99. § (1) bekezdése szerint az illetmény fogalma magába foglalja az illetménypótlékot is, amely a felpereseket az eredeti beosztásuk szerinti illetmény részeként megilleti, ám az a részükre a megbízással ellátott beosztás szerinti illetménnyel együtt kifizetésre nem került.

Tekintve, hogy a Hszt. 99. § (1) bekezdése rendelkezésére figyelemmel az első fokú bíróság a távolléti díjat nem ítélte az illetmény-összetevők közé tartozónak, ezért az annak az illetménykülönbözetből való levonását kérő alperesi álláspontot megalapozatlannak minősítette.

Az első fokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, kérve annak megváltoztatásával a felperesek keresetének elutasítását.

Az alperes fellebbezési előadásában az érdemi ellenkérelmében foglaltakat változatlan tartalommal megismételve hangsúlyozta, hogy a felperesek részére megállapított beosztás szerinti illetmény nem csökkent, csak a tényleges tevékenységhez kötött pótlékok folyósítása szűnt meg a pótlékokra jogosító tevékenység megszűnésével. Az első fokú bíróság álláspontjától eltérően az alperes megítélése szerint az illetménykiegészítés, valamint az illetménypótlék nem elengedhetetlen része az illetménynek és csak amennyiben jogosult rá az állomány tagja, csupán abban az esetben válik az az illetmény részévé.

Az alperes a távolléti díj vonatkozásában továbbra is állította, hogy ezzel, mint megtérült összeggel, csökkenteni kell az elmaradtnak állított illetménykülönbözet összegét.

A fellebbezés alaptalan.

Az első fokú bíróság a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyes tényállást állapított meg, amit a megyei bíróság is irányadónak tekintett a felülbírálat során.

Az irányadó jogszabályi rendelkezésekre is teljes körűen és helytállóan hivatkozott az első fokú bíróság, és az abból levont okszerű jogi következtetéssel érdemben is helyes döntést hozott.

Helytállóan állapította meg az első fokú bíróság a Hszt. 50. § (3) bekezdésének cogens rendelkezésére hivatkozással, hogy a felperesek eredeti beosztásuk ellátása alóli mentesítésével a megbízással betöltött beosztás szerinti illetményük nem lehet kevesebb az eredeti illetményüknél.

A fellebbezés tartalmára utalással nyomatékosan rámutat arra a megyei bíróság, hogy mivel a Hszt. 50. § (3) bekezdésében az eredeti illetmény fogalom-meghatározás szerepel, melynek a Hszt. 99. § (1) bekezdése egyértelműen a tartalmává teszi az illetménypótlékot, így a perbeli esetben a kereseti kérelemben megjelölt gépjárművezetői, délutáni és éjszakai pótlékot. Következésképpen ezek az illetménypótlékok a felpereseket a megbízással betöltött beosztásban is megilletik.

A kifejtettekre figyelemmel tehát az alperes fellebbezési előadásától eltérően jogi relevanciával nem bír az a körülmény, hogy a megbízással betöltött ügyeletesi feladatok ellátása során a pótléokra jogosító tevékenység felperesek általi tényleges végzésére nem került sor.

A megyei bíróság álláspontja szerint az alperes azon állítása, miszerint az illetménykiegészítés, valamint illetménypótlék nem elengedhetetlen része az illetménynek, a Hszt. 99. § (1) bekezdése rendelkezésének egyértelmű szövegezése szerint nem helytálló. A megyei bíróság megítélése szerint abban az esetben nem illetné meg a felpereseket az illetménypótlék, ha a Hszt. 50. § (3) bekezdésének rendelkezése az illetmény fogalom-meghatározás helyett a Hszt. 99. § (2) bekezdésére figyelemmel az alapilletmény fogalom-meghatározást tenné a rendelkezés részévé.

Az első fokú bíróság helyes jogszabályi utalással és jogszabály-értelmezéssel állapította meg, hogy a munkaszüneti napokon teljesített szolgálatért kifizetett, az illetmény-összetevők közé nem tartozó távolléti díj a felpereseket megillető illetménykülönbözetből levonásba nem helyezhető.

Mindezekre tekintettel a megyei bíróság az első fokú bíróság ítéletét – utalva annak helyes ténybeli és jogi indokaira – a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperesek a másodfokú eljárás során felmerült költség megtérítése iránti igényt érvényesíteni nem kívántak, így arról a megyei bíróságnak határoznia nem kellett.

A megyei bíróság illetékviselésre vonatkozó rendelkezése a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése f/ pontján, a 3. § (3) bekezdés és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1)

bekezdés c/ pontján alapul.

Kecskemét, 2002. november 12.

Dr. Gálné dr. Galgóczi Mária sk.

a tanács elnöke

Dr. Oláh Márta sk.

előadó bíró

Dr. Balogh Zoltán sk.

bíró